

men jeg havde dog troet, at den Tid var forbi, da man fra Regjeringens Side skulde høre, at man med Hensyn til store og vigtige Indtægter og Udgifter var undergivet et Normalbudget. Det er man dog i Virkeligheden, naar man med Hensyn til saadanne Midler vel indrømmer, at der kun kan træffes Bestemmelse derom ved Lov, men at de skulde holdes udenfor Finantsloven og Bevillingmyndigheden. Det var netop det, der var Tilfældet med Normalbudgettet, idet man derved eengang for alle havde fastsat visse Indtægter og Udgifter, som ikke passerede Bevillingsmyndigheden, men som stode fast, medens de andre løsere Udgifter bleve bestemte for hvert Aar ved en Tillægslov til Normalbudgettet; jeg ser ikke rettere, end at det er denne Tilstand, man vil skabe med Hensyn til de her omhandlede Midler. Det er Noget, man maa lægge Mærke til, at der netop fra disse to Ministres Side er kommet Antydninger i den Retning. Noget af, hvad der vedkommer disse Midler, skal man nok kunne ordne ved Lov; altsaa gennem en Tilsynsret; men en Bestemmelsesret derover skal man ikke have; man skal ikke have nogen Bevillingsmyndighed over disse Midler, men de skulde staa fast og uroffeligt, og man skal kun kunne forandre noget ved dem paany ved en særlig Lov, som altsaa maa bero paa, om de tre forskjellige Dele af Lovgivningsmagten kunne blive enige om en ny Ordning. Saaledes er Forholdet, og det er altsaa et Spøgelse fra Rigstaadets Tid, som vi have at bekæmpe, men som jeg haaber, at vi ogsaa ville blive enige om at bekæmpe.

Finantsministeren: Den ærede Taler, som nu satte sig, ansøgte Noget, som jeg skulde have sagt, men det ærede Medlem var ikke saa heldig at træffe enten Meningen i, hvad jeg har sagt, eller de Ord, jeg brugte. Det gjør mig meget ondt, at det ærede Medlem har opfattet mine Ord i en saadan Retning, at han deraf har kunnet uddrage de Følgeslutninger, han opstillede, thi Alt, hvad det ærede Medlem i saa Henseende fremhævede, beroede paa en fuldstændig Misforstaaelse af mine Ord. Jeg har aldeles ikke talt om den bevilgende Myndigheds Tilsyns- og Bestemmelsesret i

den Forstand, hvori det ærede Medlem talte derom. Jeg har sagt, at der var Statsindtægter af to Slags. Der var nogle, som indfløde i Statskassen, og som stode saavel under den bevilgende Myndigheds Tilsynsret som under dens Bestemmelsesret, men der var andre Indtægter, som ikke indfløde i Statskassen; disse vedkom ikke Finantsloven, men stode under Statsmyndigheden i det Hele og kunde kun reguleres, bestemmes, omfordeles og anvendes efter Beslutning ved Lov. Deraf vil det ærede Medlem altsaa se, at min Tanke er den, at Finantsloven har sit bestemte Omraade, saaledes at dens Betydning og Indflydelse ikke strækker sig udover alle Anliggender i Landet, men kun over de Indtægter og Udgifter, som vedrøre Statskassen; de andre Indtægter og de andre Udgifter vedkomme ikke Finantsloven; det er min Paastand. Naar det ærede Medlem deraf har villet fremmane Minderne om et Normalbudget, vil han ved nærmere Overveielse let se, at det ikke i mindste Maade vedkommer, hvad der her er Tale om. Et Normalbudget fastsætter visse bestemte af de Statskassen vedrørende Indtægter og Udgifter, som kunne afholdes uden al Bevilling gennem den aarlige Finantslov, og Normalbudgettet deler altsaa de Indtægter og Udgifter, som nu henhøre under Finantsloven, i to Dele: en Del, som afholdes i Genhold til det engang vedtagne Normalbudget, og en anden Del, som bliver afholdt i Genhold til de aarlige Bevillinger, men det, hvorom her er Tale, er noget ganske Andet. Det, der her handles om, er en Underafdeling, der slet ikke vedrører hele den Klasse af Indtægter og Udgifter, jeg har omtalt, men som ligger udenfor saavel Normalbudgettet som Finantsloven, og altsaa vil det vides, at Statens Herredomme derover kan udøves i fuldeste Omfang, kun ikke gennem Finantsloven. Saaledes er den konstitutionelle Ret, som har udviklet sig hos os, som har været vedtågen fra Begyndelsen af, og som stadig, ufravigeligt har været fulgt. Alt det ogsaa er nødvendigt at følge den fremdeles, tror jeg simpelthen vil være indlysende af den Betragtning, at det er umuligt at træffe hensigtsmæssige og ordentlig formulerede og udtrykte Bestemmelser med Hensyn